

## N:o 49.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen i anledning af tillägg till den å internationell konferens i Bryssel den 5 mars 1902 antagna konventionen angående beskattningen af socker m. m.; gifven Stockholms slott den 14 februari 1908.*

Under återopande af bilagda utdrag af protokollet öfver finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att i anledning af en mellan de makter, som anslutit sig till den å internationell konferens i Bryssel den 5 mars 1902 antagna konventionen angående beskattningen af socker, afslutad tilläggsakt till nämnda konvention samt en mellan dessa makter och Ryssland ingången öfverenskommelse angående sistnämnda lands anslutning till konventionen, äfvensom ock en däraf föranledd särskild öfverenskommelse mellan Sverige och Ryssland,

*dels* besluta, att under den tid, konventionen är för Sverige gällande, socker, kommande från länder, hvilka bevilja premier för tillverkning eller utförsel, skall, då sockret införes på svenskt område, i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i konventionen beläggas med en särskild afgift till det lägsta belopp, sistnämnda artikel i sådant afseende bestämmer,

*dels* medgifva, att under den tid, konventionen är för Sverige gällande, införsel af socker, tillverkad vare sig i de fördragsslutande staterna eller i de af dessa staters kolonier eller besittningar, som i artikel 5 af konventionen omförmälas, må ske till lägsta tullsats, dock

att socker, tillverkad i Ryssland, skall under nämnda tid vid införsel beläggas med tilläggsafgift i enlighet med de grunder, som hittills i sådant afseende tillämpats,

*dels ock* förklara, att rörsocker och betsocker icke skall vid införsel till Sverige under nyssnämnda tid beläggas med olika afgifter.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

**GUSTAF.**

*Carl Swartz.*

*Utdrag af protokollot öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts  
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 februari  
1908.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,  
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,  
Statsråden: ALBERT PETERSSON,  
ALFRED PETERSSON,  
HEDERSTIERNA,  
HAMMARSKJÖLD,  
ROOS,  
SWARTZ,  
grefve HAMILTON,  
grefve EHRENSVÄRD,  
MALM.

---

Efter gemensam beredning med hans excellens herr ministern för utrikes ärendena anförde chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz i underdånighet följande:

Den 5 mars 1902 afslöts i Bryssel mellan Tyskland, Österrike-Ungern, Belgien, Spanien, Frankrike, Storbritannien och Irland, Italien, Nederländerna och Sverige en konvention angående beskattning af socker, hvilken sedermera ytterligare biträdts af Luxemburg, Peru och Schweiz.

Nämnda konvention afsåg hufvudsakligen att undanröja eller mildra de olägenheter, som alstrats af de sockerproducerande ländernas inbördes täflan å sockermarknaden. Jämte det man nämligen tidigare i allmänhet sökt genom högt tullskydd bevara den inhemska marknaden för den egna produktionen, sökte man samtidigt medelst exportpremier eller andra direkta eller indirekta förmåner för exportörerna af socker främja utförseln till andra länder af denna vara och dymedelst bereda afsättning af det i och med ökad sockerbetsodling, intensivare jordbruk och

alltmera utvecklade teknik stigande öfverskottet af den egna sockerproduktionen. Häraf framkallades en onaturlig stegring i prisen å sockermarknaden till men för den konsumerande allmänheten och flerstädes till skada jämväl för den egna statens skatteintressen. För återinförande af mera normala förhållanden i förevarande hänseende och undvikande för framtiden af berörda ofördelaktiga konsekvenser af det förut rådande systemet, tillkom omförmälda konvention, hvilken omfattar flertalet europeiska sockerproducerande länder.

Genom konventionen, artikel 1, hafva de fördragsslutande parterna till en början förbundet sig att afskaffa de direkta eller indirekta premier, som tillverkning eller införsel af socker vid konventionens avslutande åtnjöte, samt att icke införa sådana premier under hela den tid, konventionen vore gällande.

I konventionen är vidare stadgadt, bland annat, i artikel 3, att de fördragsslutande parterna skola begränsa tilläggsafgiften (surtaxe) på importeradt socker (= skillnaden mellan beloppet af de afgifter eller skatter, som påföras utländskt socker, och beloppet af afgifter eller skatter, som drabba inhemskt socker,) till högst 6 francs för 100 kilogram för raffineradt socker samt högst 5.50 francs för annat socker.

Från tillämpningen af nämnda bestämmelser i konventionen äro emellertid undantagna Spanien, Italien och Sverige, så länge de icke utföra socker, äfvensom Schweiz, i hvad angår artikel 3.

Artikel 4 ålägger de fördragsslutande parterna att vid införsel till deras områden af socker, kommande från länder, hvilka bevilja premier för tillverkning eller utförsel, belägga detsamma med en särskild afgift, motsvarande de i ursprungslandet beviljade direkta eller indirekta premiernas belopp, med förbehållen rätt för samma parter att hvar för sig förbjuda införsel af premieradt socker.

Genom artikel 5 hafva de kontraherande makterna vidare förbundet sig dels att medgifva införsel till lägsta tullsats af socker, tillverkad vare sig i de fördragsslutande staterna eller i de af dessa staters kolonier eller besittningar, som icke bevilja premier, dels att icke belägga rörsocker och betsocker med olika afgifter.

Beträffande konventionens varaktighet stadgas i artikel 10, bland annat, att konventionen skall gälla i fem år, räknadt från den 1 september 1903, samt att, om ingen af parterna tolf månader före utgången af dessa fem år för belgiska regeringen tillkännagifvit sin afsikt att låta konventionen träda ur kraft, densamma skall förblifva gällande under ett år och så vidare från år till år.

Enär innehållet af vissa i konventionen innefattade bestämmelser var af beskaffenhet att för sin tillämpning i hvad Sverige angick kräfva Riksdagens godkännande, föreslog Kungl. Maj:t i nådig proposition den 30 januari 1903 Riksdagen att

*dels* besluta, att under den tid, konventionen vore för Sverige gällande, socker, kommande från länder, hvilka beviljade premier för tillverkning eller utförsel, skulle, då sockret infördes på svenskt område, i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 beläggas med en särskild afgift till det lägsta belopp, sistnämnda artikel i sådant afseende bestämde,

*dels* medgifva, att under den tid, konventionen vore för Sverige gällande, införsel af socker, tillverkad vare sig i de fördragsslutande staterna eller i de af dessa staters kolonier eller besittningar, som i artikel 5 omförmäldes, finge ske till lägsta tullsats,

*dels* ock förklara, att rörsocker och betsocker icke skulle vid införsel till Sverige under nyssnämnda tid beläggas med olika afgifter.

Sedan Riksdagen, med förordande af konventionens ratificering, bifallit hvad Kungl. Maj:t sålunda föreslagit, blef konventionen för Sveriges del den 1 maj 1903 ratificerad.

Konventionen antogs, som nämndt, att gälla till en början under en tid af fem år med en uppsägningstid af tolf månader före utgången af samma tid.

Sedan engelska regeringen redan under juni månad 1907 gifvit tillkänna, att nämnda regering funne konventionens bestämmelser icke stå i full öfverensstämmelse med Englands tullpolitik i öfrigt äfvensom delvis stridande mot den engelska konsumerande allmänhetens och den engelska industriens intressen, har samma regering genom skrifvelse den 16 juli 1907 till belgiske ministern i London meddelat, att England hade för afsikt att draga sig tillbaka från konventionen, såvida England icke blefve befriadt från den däri stadgade skyldigheten att åsätta från andra länder kommande premieradt socker särskild afgift.

Sedan denna skrifvelse med vederbörande maktens begifvande varit föremål för behandling inom den enligt konventionens bestämmelser tillsatta ständiga kommissionen, hvilken för sådant ändamål sammanträdde i Bryssel den 25, 26 och 27 juli, därvid äfven fråga om tiden för konventionens fortsatta giltighet behandlades, afgaf kommissionen sistnämnda dag ett förslag till ett tillägg till konventionen af den 5 mars 1902. Detta tilläggsförslag innehöll bestämmelser, *dels*, i artikel 1, att konventionen skulle bibehållas vid gällande kraft under en period af ytterligare fem år, räknadt från den 1 september 1908, dock med rättighet för de i konventionen deltagande staterna att under vissa förutsättningar

efter förutgången uppsägning frånträda konventionen redan den 1 september 1911, samt att hvad i öfrigt i artikel 10 af konventionen vore stadgadt skulle fortfarande äga giltighet, dels ock, i artikel 2, att England skulle från och med den 1 september 1908 varda befriadt från den i artikel 4 i konventionen bestämda skyldigheten att åsätta premieradt socker särskild afgift, hvaremot de öfriga kontraherande länderna skulle från samma tid vara berättigade att fordra, att i England raffineradt, till dessa länder exporteradt socker skulle för att komma i åtnjutande af de af konventionen härrörande förmåner vara åtföljdt af bevis, att detsamma icke komme från andra länder, där sockret kunde anses såsom premieradt. Enligt tilläggsförslagets artikel 3 borde detsamma ratificeras så snart som möjligt och i hvarje fall före den 1 februari 1908. I ett särskildt till protokollet gjordt uttalande har emellertid Sveriges ombud i kommissionen å svenska regeringens vägnar, under erinran att ratificeringen för Sveriges del i anseende till tiden för den svenska Riksdagens sammanträde icke kunde medhinnas till sistnämnda tidpunkt, uttryckt den förvissning, att en framställning om uppskof med ratificeringen för Sveriges del skulle röna tillmötesgående från öfriga staters sida.

Erinras må emellertid, att tillägget till konventionen enligt förslaget erhåller förbindande kraft endast ifall samtliga de stater, som enligt konventionen äro att hänföra till sockerexporterande, inom angifven tid ratificera tilläggsöfverenskommelsen.

Sedan berörda förslag till tillägg till omförmälda konvention hänskjutits jämväl till den svenska regeringens pröfning, fann Kungl. Maj:t vid underdånig föredragning af ärendet den 7 sistlidne augusti hinder icke möta mot att för Sveriges del godkänna förslaget.

Efter det jämväl öfriga i konventionen deltagande makters regeringar anslutit sig till förslaget, undertecknades tilläggsakten af dessas ombud den 28 augusti 1907, hvarjämte i särskild deklaration af samma dag konventionen af samtliga makter villkorligt uppsagts, för den händelse densamma icke skulle blifva behörigen ratificerad.

Sedan England genom nämnda tilläggsakt af den 28 augusti 1907 befriats från skyldigheten att belägga utifrån kommande premieradt socker med särskilda tilläggsafgifter eller s. k. strafftullar, låg tydligen den fara nära för handen, att den engelska marknaden, som är af största vikt för afsättningen af de i konventionen deltagande sockerexporterande ländernas produktionsöfverskott, skulle komma att öfversvämmas af utländskt, premieradt socker. Särskildt hotade en sådan fara från Ryssland, som redan nu bedrifver en ganska betydande sockerexport och

synes vara på väg att år efter år än mer utvidga densamma. Det låg därför i de i konventionen deltagande sockerexporterande och därmed från användningen af exportpremier förhindrade staternas — särskildt Tysklands, hvars export af socker på England är betydande — intresse att söka förmå Ryssland att biträda konventionen. Ryssland förklarade sig ock på vissa villkor härtill villigt.

Äfven frågan om Rysslands upptagande i konventionen har därför varit föremål för den ständiga kommissionens behandling, hvilken för sådant ändamål sammanträdde i Bryssel den 18 november 1907.

Rysslands lagstiftning angående beskattning af socker, hvilken lagstiftning är af tämligen invecklad beskaffenhet, har emellertid hittills ansetts innefatta premiering af därifrån utfördt socker, i följd hvaraf sådant socker varit i de stater, som biträdt Brysselkonventionen, underkastadt tilläggsafgift enligt fjärde artikeln i konventionen.

Ryssland, som önskat bibehålla grunderna för sin skattelagstiftning beträffande socker i hufvudsak orubbade, uppställde därför, bland annat, det villkor för sin anslutning till konventionen, att Ryssland skulle befrias från bestämmelsen i konventionens artikel 3 om en högsta surtaxe af 6 francs per kilogram för raffineradt och 5,50 francs per kilogram för annat socker. Däremot erbjöd Ryssland sig att, jämte vidtagande af en jämförelsevis obetydlig sänkning i gällande tullsatser å socker, begränsa sin export till andra länder till sammanlagdt 300,000 ton socker om året, däri dock ej inbegripen exporten till Finland och Persien. Efter åtskilliga underhandlingar, däri ombud jämväl för den ryska regeringen deltagit, enade sig kommissionen den 3 december om ett förslag, enligt hvilket Ryssland skulle från och med den 1 nästkommande september få tillträda konventionen af den 5 mars 1902 jämte den förenämnda tilläggsakten af den 28 augusti 1907 utan skyldighet att ordna sin tullagstiftning i enlighet med konventionens allmänna bestämmelser men med förbindelse för Ryssland att under en tid af sex år, räknadt från och med den 1 september 1907, begränsa den myckenhet socker, för hvilken vid utförsel från Ryssland till annat land restitution eller skattebefrielse finge åtnjutas, till sammanlagdt en million ton och för ett hvart af dessa sex år — med undantag af de två första åren, eller  $\frac{1}{3}$  1907— $\frac{1}{3}$  1909, därunder exporten skulle få uppgå till tillhoppa högst 300,000 ton — till 200,000 ton (exporten till Finland, Persien och öfriga Ryssland angränsande asiatiska länder häri ej inbegripen).

Vid underdånig föredragning den 17 nästlidne december vann det sålunda framlagda förslaget Eders Kungl. Maj:ts godkännande; och under-tecknades den 19 i samma månad af delegerade för samtliga de i Bryssel-

konventionen deltagande makterna en i öfverensstämmelse med samma förslag upprättad öfverenskommelse.

Då, som nämndt, Ryssland icke befunnits villigt att ändra sin tull-lagsstiftning i enlighet med konventionens bestämmelser, har önskemålet om dess anslutning till densamma icke kunnat förverkligas på annat sätt, än öfverenskommelsen af den 19 sistlidne december innehåller. På sätt nämnts, har densamma emellertid biträdts äfven af de förut i konventionen deltagande länder, hvilka höra till de sockerexporterande.

Äfven sistberörda öfverenskommelse var afsedd att ratificeras före den 1 februari 1908. Något särskildt förbehåll om eventuell senare ratifikation från Sveriges sida har dock med hänsyn till den i fråga om tilläggsakten af den 28 augusti i sådant hänseende gjorda reservation icke ansetts behöfligt. Emellertid har under nästlidne januari månad af belgiska regeringen väckts förslag, att tiden för ratificerandet af ifrågavarande båda öfverenskommelser skulle för de stater, som icke kunnat aflämna ratifikation före den 1 innevarande februari, förlängas till utgången af nästkommande mars månad; och har vid underdånig föredragning häraf den 18 nästlidne januari Eders Kungl. Maj:t förklarar hinder från Sveriges sida icke möta för en utsträckning af tiden för deponerandet af ratifikationerna på sålunda föreslaget sätt.

I syfte att skydda de Ryssland angränsande länder, som slutit sig till konventionen, mot införsel af ryskt socker för förbrukning inom dessa länder framställdes vid de angående villkoren för Rysslands biträdande af konventionen förda underhandlingar från såväl Tysklands och Österrike-Ungerns som ock Sveriges sida den fordran, att Ryssland skulle meddela garantier mot dylik införsel. Härtill förklarade sig Ryssland villigt. Då emellertid nämnda fråga icke berörde alla de i konventionen deltagande makterna, träffades den öfverenskommelse, att hithörande förhållanden skulle mellan sistnämnda tre stater hvar för sig, å ena, samt Ryssland, å andra sidan, särskildt ordnas på diplomatisk väg.

Med anledning häraf har efter förda diplomatiska underhandlingar mellan Sverige och Ryssland träffats den öfverenskommelse, att i fråga om införsel till Sverige af för förbrukning inom landet afsedt ryskt socker hittills gällande bestämmelser må, oberoende af Rysslands upptagande i konventionen, fortfarande tillämpas, så länge konventionen är för Sverige och Ryssland gällande. En motsvarande öfverenskommelse har träffats jämväl mellan Tyskland och Ryssland. På grund af det mellan Sverige och Ryssland sålunda ingångna aftal är Sverige fortfarande berättigadt att belägga från Ryssland eventuellt hit infördt socker med, förutom nu i allmänhet utgående tull å dylik vara, jämväl den



särskilda tilläggstull, som, jämlikt nu gällande tulltaxa, skall åläggas i sistnämnda land produceradt, hit infördt socker, eller för socker med minst 99 procent sockerhalt 5,86 öre, med minst 88 procent sockerhalt 5,16 öre och med mindre än 88 procent sockerhalt 4,46 öre, allt per kilogram.

Därest tullsatserna å socker varda, på sätt i nådig proposition den 13 nästlidne januari föreslagits, nedsatta, lärer emellertid häraf följa, att de sålunda nedsatta allmänna tullsatserna — med tillägg gifvetvis af de nyssberörda tilläggsafgifterna — erhålla tillämpning äfven å ryskt socker.

Hvarken det England genom tilläggsakten den 28 augusti 1907 lämnade medgifvandet eller Rysslands upptagande i konventionen på nyss angifna villkor och förutsättningar torde vara ägnadt att behöfva möta någon betänklighet från svensk sida. Hvad det ifrågavarande, England lämnade medgifvandet beträffar, är detta af tämligen ringa betydelse för Sverige, så länge härifrån icke bedrifves någon export af socker. Stadgande om att socker, som inkommer hit till riket för att här konsumeras eller bearbetas, skall vara åtföljdt af ursprungsbevis, finnes redan nu. Den risk, som efter Rysslands tillträde till Brysselkonventionen kunnat uppstå för införsel af ryskt socker till Sverige, därest konventionens bestämmelser skolat utan vidare tillämpas äfven med afseende å sådant socker, har tydligen blifvit genom den nämnda med Ryssland träffade särskilda öfverenskommelsen, som afser att bibehålla nuvarande förhållanden därutinnan orubbade, undanröjd; och finnes därför från svensk sida ingen anledning att motsätta sig Rysslands upptagande i konventionen på förut omförmälda villkor.

Som nämnadt, har ock Kungl. Maj:t redan biträdt de ifrågavarande öfverenskommelserna. Öfversättning af desamma jämte tillhörande protokoll m. m. torde, likasom transumt af själfva sockerkonventionen med tillhörande slutprotokoll, få biläggas dagens protokoll.

På sätt förut omförmälts, är det af vikt, att såväl tilläggsakten af den 28 augusti som ock öfverenskommelsen af den 19 december varda snarast möjligt ratificerade. Oaktadt Riksdagen redan år 1903 gjort de medgifvanden och åtaganden, som krävas för Sveriges fortsatta anslutning till Brysselkonventionen i dess hittillsvarande form, lärer emellertid likväl med hänsyn till de i viss mån förändrade förutsättningar, hvarpå densamma genom de nu träffade internationella öfverenskommelserna skulle, därest desamma af de intresserade makterna godkännas, komma att hvila, ärendet böra ånyo föreläggas Riksdagen och

därvid enahanda medgifvanden och åtaganden af Riksdagen äskas som år 1903, med den jämkning, som, på sätt förut blifvit nämndt, föranledes af Rysslands tillträde till konventionen. Ärendets hänskjutande till Riksdagens pröfning synes för öfrigt erforderligt äfven därför, att på grund af förenämnda tilläggsakt konventionen är afsedd att under alla förhållanden gälla till den 1 september 1911, medan däremot, ifall konventionen gällt oförändrad, Sverige ägt rätt att tidigare frånträda densamma.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och under erinran att aftalet om Brysselkonventionens fortfarande giltighet under en ny femårsperiod utan uppsägningsrätt erhåller förbindande kraft, endast ifall samtliga de stater, hvilka enligt konventionen betraktas såsom sockerexporterande, inom angifven tid ratificera samma aftal, hemställer jag i underdånighet, att Eders Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att i anledning af ifrågavarande öfverenskommelser, som redan ratificerats af Belgien, Frankrike och Schweiz,

*dels* besluta, att under den tid, konventionen är för Sverige gällande, socker, kommande från länder, hvilka bevilja premier för tillverkning eller utförsel, skall, då sockret införes på svenskt område, i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i konventionen beläggas med en särskild afgift till det lägsta belopp, sistnämnda artikel i sådant afseende bestämmer,

*dels* medgifva, att under den tid, konventionen är för Sverige gällande, införsel af socker, tillverkadt vare sig i de fördragsslutande staterna eller i de af dessa staters kolonier eller besittningar, som i artikel 5 af konventionen omförmålas, må ske till lägsta tullsats, dock att socker, tillverkad i Ryssland, skall under nämnda tid vid införsel beläggas med tilläggsafgift i enlighet med de grunder, som hittills i sådant afseende tillämpats,

*dels ock* förklara, att rörsocker och betsocker icke skall vid införsel till Sverige under nyssnämnda tid beläggas med olika afgifter.

Med bifall till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan, täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition i ämnet af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

*Axel Nyström.*

*Bilaga.*

Öfversättning (i transumt) af den i Bryssel den 5 mars 1902 afslutade och den 1 maj 1903 för Sveriges del ratificerade

## Konvention

angående beskattningen af socker.

*Hans Majestät Tyske Kejsaren, Konung af Preussen, i Tyska Rikets namn; Hans Majestät Kejsaren af Österrike, Konung af Böhmen m. m. och Apostolisk Konung af Ungern; Hans Majestät Belgiernas Konung; Hans Majestät Konungen af Spanien och, i Dess namn, Hennes Majestät Drottningen-Regentinnan; Franska Republikens President; Hans Majestät Konungen af det förenade konungariket Storbritannien och Irland samt af de brittiska besittningarna hinsides hafven, Kejsare af Indien; Hans Majestät Konungen af Italien; Hennes Majestät Drottningen af Nederländerna; Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge, hafva i syfte å ena sidan att utjämna villkoren för konkurrensen mellan de olika produktionsländernas betsocker och rörsocker och å andra sidan att bidra till utvecklingen af sockerkonsumtionen samt, i betraktande af att detta dubbla mål icke kan nås annat än genom afskaffande af premierna och begränsning af tilläggsafgiften (surtaxe), beslutat att för detta ändamål afsluta en konvention och hafva till Sina befullmäktigade ombud utsett:*

---

Hvilka, efter att hafva meddelat hvarandra sina respektive fullmakter, som befunnos i god och behörig form, öfverenskommit om följande artiklar:

### *Artikel 1.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att, från den dag räknadt, då denna konvention träder i kraft, afskaffa de direkta och indirekta premier, som tillverkning eller utförsel af socker åtnjuta, samt

att icke införa sådana premier under hela den tid, denna konvention kommer att gälla. Vid tillämpningen af denna bestämmelse skola lika med socker behandlas sockerhaltiga tillverkningar såsom konfityrer, choklad, käk, kondenserad mjölk och alla andra liknande tillverkningar, som i afsevärd grad blifvit på konstlad väg tillsatta med socker.

Bestämmelsen i föregående moment omfattar alla de förmåner, som genom staternas skattelagstiftning direkt eller indirekt beredas de olika slagen af tillverkare, särskildt:

- a)* de direkta godtgörelser, som lämnas vid utförsel;
- b)* de direkta godtgörelser, som lämnas tillverkningen;
- c)* de totala eller partiella skattebefrielser, som tillgodokomma en del af tillverkningen;
- d)* de förmåner, som uppstå därigenom, att det verkliga rendementet öfverstiger det i lag antagna;
- e)* de förmåner, som uppstå genom för högt tilltagen drawback;
- f)* de förmåner, som uppstå genom sådan tilläggsafgift (surtaxe), hvilken öfverstiger det i artikel 3 fastställda belopp.

### *Artikel 2.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att å sockerfabriker och sockerraffinaderier liksom äfven å fabriker för sockertillverkning af melass tillämpa de för nederlag gällande bestämmelser samt att ställa dem under ständig tillsyn dag och natt af kontrolltjänstemän.

För sådant ändamål skola fabrikerna vara så inrättade, att de erbjuda full säkerhet mot hemligt undanskaffande af socker, och kontrolltjänstemännen äga tillträde till fabrikernas samtliga rum.

Kontrollböcker skola föras öfver ett eller flera af tillverkningens olika stadier, och det färdiga sockret skall inläggas i särskilda magasin, som erbjuda alla nödiga garantier för kontroll.

### *Artikel 3.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att begränsa tilläggsafgiften (surtaxe), det vill säga skillnaden mellan beloppet af de afgifter eller skatter, som påföras utländskt socker, och beloppet af de afgifter eller skatter, som drabba inhemskt socker, till högst 6 francs för 100 kilogram för raffineradt socker och sådant socker, som därmed kan likställas, samt högst 5,50 francs för annat socker.

Denna bestämmelse afser icke tullsatsen vid införsel i de länder, som icke frambringa socker; den äger icke heller tillämpning å biprodukter vid tillverkning och raffinering af socker.

#### *Artikel 4.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att vid införsel till deras områden af socker, kommande från länder, hvilka bevilja premier för tillverkning eller utförsel, belägga detsamma med en särskild afgift.

Denna afgift må icke understiga beloppet af de i ursprungslandet beviljade direkta eller indirekta premier. De höga parterna förbehålla sig rätt att hvar för sig förbjuda införsel af premieradt socker.

För att beräkna storleken af de förmåner, som eventuellt härröra af den i artikel 1 littera *f*) angifna tilläggsavgift (surtaxe), frändrages den i artikel 3 fastställda siffra från beloppet af nämnda tilläggsavgift: hälften af skillnaden anses motsvara premien, dock med rätt för den i enlighet med artikel 7 tillsatta ständiga kommission att, på begäran af en fördragsslutande stat, pröfva den sålunda beräknade siffrans riktighet.

#### *Artikel 5.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig ömsesidigt att medgifva införsel till lägsta tullsats af socker, tillverkad vare sig i de fördragsslutande staterna eller i de af dessa staters kolonier eller besittningar, som icke bevilja några premier, och på hvilka bestämmelserna i artikel 8 äga tillämpning.

Rörsocker och betsocker må icke beläggas med olika afgifter.

#### *Artikel 6.*

Spanien, Italien och Sverige skola, så länge de icke utföra socker, vara fritagna från de i artiklarna 1, 2 och 3 omförmälda förpliktelser.

Dessa stater förbinda sig att inom ett år eller förr, om så ske kan, efter det att den ständiga kommissionen förklarar ofvanberörda betingelse icke längre föreligga, bringa sin lagstiftning om socker till öfverensstämmelse med denna konventions bestämmelser.

## Artikel 7.

De höga fördragsslutande parterna öfverenskomma att inrätta en ständig kommission med uppgift att öfvervaka utförandet af denna konventions bestämmelser.

Denna kommission skall bestå af delegerade från de särskilda fördragsslutande staterna, och med densamma skall en ständig byrå vara förenad. Kommissionen väljer sin ordförande; den skall hafva sitt säte i Bryssel och sammanträda på kallelse af ordföranden.

De delegerade skola hafva till uppgift:

a) att förvissa sig, huruvida i de fördragsslutande staterna någon direkt eller indirekt premie lämnas för tillverkning eller utförsel af socker;

b) att förvissa sig därom, att de i artikel 6 omnämnda stater fortfarande uppfylla den i artikeln förutsatta särskilda betingelse;

c) att förvissa sig, om premier förekomma i stater, som icke biträdt konventionen, och uppskatta deras belopp för tillämpning af artikel 4;

d) att afgifva yttrande rörande tvistiga frågor;

e) att pröfva framställningar om anslutning till sockerunionen från stater, som icke deltagit i denna konvention.

Den ständiga byrån äger att samla, öfversätta, ordna och offentliggöra alla slags upplysningar rörande sockerlagstiftning och sockerstatistik icke blott i de fördragsslutande staterna utan jämväl i öfriga.

För att betrygga utförandet af ofvanstående bestämmelser skola de fördragsslutande parterna på diplomatisk väg meddela den belgiska regeringen för delgifvande åt kommissionen de lagar, förordningar och reglementen om sockerbeskattningen, som äro eller varda gällande i deras respektive länder, äfvensom statistiska uppgifter i de ämnen, som utgöra föremål för denna konvention.

Enhvar af de höga fördragsslutande parterna kan låta sig företrädas i kommissionen af en delegerad eller af en delegerad jämte biträdande delegerade.

Österrike och Ungern skola hvardera för sig betraktas såsom fördragsslutande parter.

Kommissionen skall, på föranstaltande af belgiska regeringen, första gången sammanträda i Bryssel, minst tre månader före denna konventions trädande i kraft.

Kommissionens uppgift är endast att undersöka och pröfva. Rörande alla frågor, som underställas kommissionen, skall afgifvas berättelse till belgiska regeringen, som meddelar densamma till de intresserade staterna och, därest begäran därom framställes af någon af de höga fördragsslutande parterna, föranstaltar om sammankallande af en konferens för att fatta de beslut eller vidtaga de åtgärder, hvilka påkallas af omständigheterna.

Dock skola de under litt. *b*) och *c*) omförmälda undersökningar och uppskattningar vara bindande för de fördragsslutande staterna; de bestämmas genom flertalsbeslut, hvarvid hvarje fördragsslutande stat har en röst, och besluten skola verkställas senast efter två månaders förlopp. Ifall någon af de fördragsslutande staterna anser sig böra vädja mot ett af kommissionen fattadt beslut, bör den inom åtta dagar efter erhållen del af beslutet begära ny behandling af kommissionen; denna skall ofördröjligen sammanträda och inom en månad, från det vadet anmäldes, fatta definitivt beslut. Det nya beslutet skall träda i verkställighet senast inom två månader efter dess afgifvande. Enahanda förfarande äger rum i fråga om pröfning af de under litt. *e*) nämnda framställningar om anslutning till konventionen.

Kostnaderna för den ständiga byråns och kommissionens organisation och verksamhet skola, med undantag för arfvode eller godtgörelse till de delegerade, hvilka bestridas af deras respektive länder, bäras af samtliga fördragsslutande stater och mellan dem fördelas på sätt kommissionen bestämmer.

#### *Artikel 8.*

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig, för sig själfva och sina kolonier eller besittningar, med undantag för Storbritanniens själfstyrande kolonier och Brittiska Ostindien, att vidtaga nödiga åtgärder till förhindrande däraf, att premieradt socker, som transiterat en fördragsslutande stats område, må komma i åtnjutande af denna konventions förmåner på den marknad, dit det är bestämdt. Den ständiga kommissionen skall härom framlägga nödiga förslag.

#### *Artikel 9.*

De stater, som icke deltagit i denna konvention, kunna på begäran och med den ständiga kommissionens tillstyrkande få ansluta sig till densamma.

Sådan begäran bör på diplomatisk väg göras hos belgiska regeringen, som i händelse af bifall åtager sig att om anslutningen lämna samtliga öfriga regeringar meddelande. Anslutningen medför af sig själf åtagande af alla förpliktelser och åtnjutande af alla förmåner i enlighet med denna konventions bestämmelser och träder i kraft från och med den 1 september näst efter den belgiska regeringens meddelande till de öfriga fördragsslutande staterna.

#### *Artikel 10.*

Denna konvention skall träda i kraft från och med den 1 september 1903.

Den skall förblifva gällande i fem år, räknadt från nämnda dag, och om ingen af de höga fördragsslutande parterna tolf månader före utgången af dessa fem år för belgiska regeringen tillkännagifvit sin afsikt att låta konventionen träda ur kraft, skall den förblifva gällande under ett år och så vidare från år till år.

Därest någon af de fördragsslutande staterna skulle uppsäga konventionen, skall sådan uppsägelse endast gälla för den ifrågavarande staten; de öfriga staterna hafva intill den 31 oktober det år, under hvilket uppsägningen skett, rätt att tillkännagifva sin afsikt att likaledes utträda från den 1 september nästföljande år. Om någon af sistnämnda stater ämnar begagna sig af denna rätt, skall belgiska regeringen inom tre månader sammankalla en konferens i Bryssel för att öfverlägga om hvilka åtgärder böra vidtagas.

#### *Artikel 11.*

Bestämmelserna i denna konvention skola tillämpas å de höga fördragsslutande parternas provinser hinsides hafven, deras kolonier och utländska besittningar. Härifrån undantagas dock de brittiska och nederländska kolonierna och besittningarna utom för hvad angår bestämmelserna i artiklarne 5 och 8.

De brittiska och nederländska koloniernas och besittningarnas ställning bestämmes i öfrigt genom de i slutprotokollet intagna förklaringar.

#### *Artikel 12.*

Uppfyllandet af de i denna konvention intagna ömsesidiga förpliktelser är, såvidt behöfligt, beroende af fullgörandet af de i hvarje fördragsslutande stats grundlagar stadgade formaliteter och föreskrifter.



Denna konvention skall ratificeras, och ratifikationerna skola aflämnas i utrikesministeriet i Bryssel den 1 februari 1903 eller förr, om så ske kan.

Denna konvention skall icke vara förbindande, om den icke ratificeras af åtminstone de fördragsslutande stater, på hvilka undantagsstadgandet i artikel 6 icke har afseende. Därest en eller flera af dessa stater icke inom föreskrifven tid aflämnat sina ratifikationer, skall belgiska regeringen omedelbart föranstalta därom, att öfriga stater, som undertecknat konventionen, besluta, huruvida densamma skall träda i kraft mellan dem allena.

Till bekräftelse häraf hafva respektive fullmäktige undertecknat denna konvention.

Som skedde i Bryssel, i ett enda exemplar, den femte mars nittohundratvå.

(Underskrifter.)

### **Slutprotokoll.**

Vid undertecknandet af den denna dag mellan Tysklands, Österrikes och Ungerns, Belgiens, Spaniens, Frankrikes, Storbritanniens, Italiens, Nederländernas och Sveriges regeringar afslutade konvention angående behandlingen af socker, hafva undertecknade befullmäktigade ombud öfverenskommit om följande:

#### *till artikel 3.*

I betraktande däraf, att tilläggsafgiftens ändamål är att på ett verksamt sätt skydda de tillverkande ländernas inhemska marknad, förbehåller sig enhvar af de höga fördragsslutande parterna rätt att föreslå en höjning af tilläggsafgiften, för den händelse socker från en fördragsslutande stat skulle i betydande mängd införas på dess område; denna höjning får endast drabba socker, produceradt i den nämnda staten.

Förslaget bör ställas till den ständiga kommissionen, hvilken snarast möjligt genom flertalsbeslut afgör, huruvida åtgärden är befogad, huru länge den skall tillämpas, och med hvilket belopp stegringen skall utgå; detta får icke öfverstiga en franc för 100 kilogram.

Kommissionens samtycke må endast lämnas i det fall, att in-  
trånget å den ifrågavarande marknaden förorsakas af en verklig ekono-

misk underlägsenhet och icke är följden af en genom öfverenskommelse mellan tillverkarne framkallad konstlad prisstegring.

*till artikel 11.*

A. 1) Storbritanniens regering förklarar, att ingen direkt eller indirekt premie skall betalas för socker från kronkolonierna, så länge konventionen är i kraft.

2) Såsom ett undantag och under förbehåll i princip af full handelsfrihet i fråga om de finansiella förhållandena mellan det Förenade Konungariket samt dess kolonier och besittningar, förklarar hon ock, att, så länge konventionen är i kraft, ingen förmån skall i det Förenade Konungariket medgifvas socker från kolonierna framför socker från de fördragsslutande staterna.

3) Regeringen förklarar slutligen, att konventionen skall genom dess bemedling underställas de själfstyrande kolonierna och Ostindien för att sätta dem i tillfälle att ansluta sig till densamma.

Det är öfverenskommet, att Hans Brittiska Majestäts regering må ansluta sig till konventionen i kronkoloniernas namn.

B. Nederländernas regering förklarar, att, så länge konventionen är i kraft, ingen direkt eller indirekt premie skall betalas för socker från de nederländska kolonierna, och att detta socker icke skall få införas i Nederländerna mot en lägre afgift än den, som erlægges för socker från de fördragsslutande staterna.

Detta slutprotokoll, som skall ratificeras samtidigt med den denna dag afslutade konventionen, skall anses utgöra en integrerande del af nämnda konvention och äga samma kraft, verkan och varaktighet som den.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade fullmäktige uppsatt detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den femte mars nittonhundratvå.

(Underskrifter.)

*(Öfversättning.)**Bilaga.*

## **Tilläggsakt**

till

### **konventionen af den 5 mars 1902 angående beskattningen af socker.**

Sedan tyska, österrikiska och ungerska, belgiska, franska, storbritanniska, italienska, storhertigluga luxemburgska, nederländska, peruanska, svenska och schweiziska regeringarna enats om afslutande af en tilläggsakt till konventionen af den 5 mars 1902 angående beskattningen af socker, hafva undertecknade, därtill behörigen bemyndigade, öfverenskommit om följande:

#### *Artikel 1.*

De fördragsslutande staterna förbinda sig att låta konventionen af den 5 mars 1902 gälla under ytterligare en tid af fem år, räknadt från den 1 september 1908.

Det skall likväl, för så vidt den ständiga kommissionen vid det sammanträde, som hålles närmast före den 1 september 1910, med öfvervägande antal röster ansett, att förhållandena påfordra rätt för de fördragsslutande staterna till utträde ur konventionen, stå hvar och en af dem fritt att från och med den 1 september 1911 utträda ur konventionen genom inlämnande af anmälan härom ett år före sistnämnda tidpunkt.

I öfrigt förblifva gällande de i artikel 10 i ofvannämnda konvention af den 5 mars 1902 förekommande bestämmelser rörande konventionens uppsägning äfvensom rörande dess fortfarande giltighet, för den händelse uppsägning icke sker.

#### *Artikel 2.*

Med afvikelse från hvad i artikel 1 är stadgadt skall Storbritanien från den 1 september 1908 vara frikalladt från den i artikel 4 af konventionen omnämnda skyldighet.

Från samma dag räknadt kunna de fördragsslutande staterna påfordra, att det i det Förenade konungariket raffinerade socker, som exporteras till områden, hörande till de fördragsslutande staterna, skall för att komma i åtnjutande af de af konventionen härrörande förmåner åtföljas af ursprungsbevis, som styrker, att sockret icke till någon del förskrifver sig från ett land, hvilket, enligt hvad den permanenta kommissionen fastställt, beviljar premier för tillverkning eller utförsel af socker.

### *Artikel 3.*

Denna tilläggsakt skall ratificeras, och ratifikationerna skola deponeras i utrikesdepartementet i Bryssel, så snart ske kan och i alla händelser före den 1 februari 1908.

Denna akt skall blifva bindande endast i det fall, att den ratificeras åtminstone af alla de fördragsslutande stater, hvilka icke afses i den i artikel 6 af konventionen förekommande undantagsbestämmelse. Om en eller flera af nämnda stater icke i behörig tid skulle hafva deponerat sina ratifikationsinstrument, skall belgiska regeringen under loppet af februari månad 1908 göra framställning hos de stater, som verkställt ratifikationen, att fatta beslut, huruvida konventionen skall träda i kraft endast dem emellan.

De stater, som icke ratificerat före den 1 februari 1908, skola anses hafva i behörig tid uppsagt konventionen att för deras vidkommande upphöra att gälla från och med den 1 därpå följande september, såvida icke på vederbörandes begäran ett motsatt beslut fattats af flertalet af de stater, som, på sätt i föregående moment sägs, kallats till öfverläggning.

Till bekräftelse häraf hafva respektive fullmäktige undertecknat denna tilläggsakt.

Som skedde i Bryssel, den tjuguoåttonde augusti 1907, i ett enda original exemplar, hvaraf en bestyrkt afskrift skall tillställas hvar och en af de regeringar, som undertecknat denna akt.

För Tyskland:

(undert.) Heinrich XXXI. Reuss.

(L. S.)

För Österrike-Ungern:

(undert.) Comte Clary et Aldringen.

(L. S.)

För Österrike:

(undert.) Léopold Joas.

- För Ungern:  
(undert.) Teleszky Janos.
- För Belgien:  
(undert.) Capelle.  
(L. S.)
- För Frankrike:  
(undert.) d'Ormesson.  
(L. S.)
- För Storbritannien:  
(undert.) Arthur H. Hardinge.  
(L. S.)
- För Italien:  
(undert.) Bonin.  
(L. S.)
- För Storhertigdömet Luxemburg:  
(undert.) le Comte d'Ansembourg.  
(L. S.)
- För Nederländerna:  
(undert.) Baron E. van Tuyll van Serooskerken.  
(L. S.)
- För Peru:  
(undert.) D. Gamio.  
(L. S.)
- För Sverige:  
(undert.) Falkenberg.  
(L. S.)
- För Schweiz:  
undert.: Jules Borel.  
(L. S.)

*(Öfversättning.)*

### **Protokoll vid undertecknandet.**

Vid undertecknandet af den i dag mellan tyska, österrikiska och ungerska, belgiska, franska, storbritanniska, italienska, storhertigluga luxemburgska, nederländska, peruanska, svenska och schweiziska rege-

ringarna afslutade tilläggsakt till konventionen angående beskattningen af socker hafva undertecknade, därtill behörigen bemyndigade, öfverenskommit om följande artikel:

Om de ratifikationer, hvilka enligt artikel 3 erfordras för att ofvannämnda tilläggsakt må träda i kraft, icke ingått före den 1 mars 1908, skall den storbritanniska regeringen, vare sig den ratificerat tilläggsakten eller icke, äga rätt att nämnda dag uppsäga konventionen att träda ur kraft den 1 september 1908.

Detta protokoll, som skall ratificeras samtidigt med den denna dag afslutade tilläggsakten, skall hafva samma kraft och verkan som denna.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade upprättat detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den tjugufemte augusti 1907 i ett enda originalexemplar, däraf en bestyrkt afskrift skall tillställas hvar och en af de regeringar, som undertecknat protokollet.

För Tyskland:

(undert.) Heinrich XXXI. Reuss.

(L. S.)

För Österrike-Ungern:

(undert.) Comte Clary et Aldringen.

(L. S.)

För Österrike:

(undert.) Léopold Joas.

För Ungern:

(undert.) Teleszky Janos.

För Belgien:

(undert.) Capelle.

(L. S.)

För Frankrike:

(undert.) d'Ormesson.

(L. S.)

För Storbritannien:

(undert.) Arthur H. Hardinge.

(L. S.)

För Italien:

(undert.) Bonin.

(L. S.)

För Storhertigdömet Luxemburg:

(undert.) le Comte d'Ansembourg.

(L. S.)

- För Nederländerna:  
(undert.) Baron E. van Tuyll van Serooskerken.  
(L. S.)
- För Peru:  
(undert.) D. Gamio.  
(L. S.)
- För Sverige:  
(undert.) Falkenberg.  
(L. S.)
- För Schweiz:  
(undert.) Jules Borel.  
(L. S.)

(Öfversättning.)

### Deklaration.

I ändamål att förekomma att någon tvekan skulle kunna uppstå i afseende å en eventuell tillämpning af tredje artikeln tredje stycket af den denna dag afslutade tilläggsakten till sockerkonventionen förklara under-tecknade, därtill behörigen befullmäktigade, att de, för såvidt sådant må vara erforderligt, villkorligt uppsäga konventionen af den 5 mars 1902, för det fall att deras respektive regeringar icke i rätt tid ratificerat ofvannämnda tilläggsakt.

Som skedde i Bryssel den 28 augusti 1907 i ett enda original-exemplar, af hvilket en bestyrkt afskrift skall öfverlämnas till hvar och en af de regeringar, som undertecknat denna deklARATION.

- För Tyskland:  
(undert.) Heinrich XXXI. Reuss.  
(L. S.)
- För Österrike-Ungern:  
(undert.) Grefve Clary et Aldringen.  
(L. S.)
- För Österrike:  
(undert.) Léopold Joas.
- För Ungern:  
(undert.) Teleszky Janos.

- För Belgien:  
(undert.) Capelle.  
(L. S.)
- För Frankrike:  
(undert.) d'Ormesson.  
(L. S.)
- För Storbritannien:  
(undert.) Arthur H. Hardinge.  
(L. S.)
- För Italien:  
(undert.) Bonin.  
(L. S.)
- För storhertigdömet Luxemburg:  
(undert.) Grefve d'Ansembourg.  
(L. S.)
- För Nederländerna:  
(undert.) Baron E. van Tuyll van Serooskerken.  
(L. S.)
- För Peru:  
(undert.) D. Gamio.  
(L. S.)
- För Sverige:  
(undert.) Falkenberg.  
(L. S.)
- För Schweiz:  
(undert.) Jules Borel.  
(L. S.)

Vid undertecknandet af denna deklaration förklarar Sveriges befullmäktigade ombud å sin regerings vägnar, att, oaktadt de stora betänkligheter, som från Sveriges sida hysas mot bestämmelsen därom att ratifikationen bör deponeras senast den 1 februari 1908 — detta emedan Riksdagen sammanträder först den 15 januari — den svenska regeringen likväl bemyndigat honom att underteckna förestående aftal i den öfvertygelsen att, för den händelse Riksdagens godkännande icke skulle kunna erhållas i vederbörlig tid, före den 1 februari, en framställning om förlängning af den för deponerandet bestämda tiden skall upptagas gynnsamt af de andra regeringarna.

Bryssel den 28 augusti 1907.



*(Öfversättning.)**Bilaga.*

## Protokoll

### rörande Rysslands anslutning till sockerkonventionen.

Sedan kejsrerliga ryska regeringen uttryckt önskan att ansluta sig till konventionen af den 5 mars 1902 angående beskattningen af socker äfvensom till tilläggsakten till nämnda konvention af den 28 augusti 1907 samt de stater, som för närvarande tillhöra sockerunionen, förklarar, att Rysslands anslutning, på grund af den ryska sockerindustrins säregna förhållanden, icke kunde äga rum under de allmänna i konventionen bestämda villkoren, har mellan ryska regeringen, å ena, samt tyska, österrikiska och ungerska, belgiska, franska, storbritanniska, italienska, storhertigluga luxemburgska, nederländska, peruanska, svenska och schweiziska regeringarna, å andra sidan, följande öfverenskomelse träffats:

#### *Artikel 1.*

Ryssland ansluter sig till konventionen angående beskattningen af socker den 5 mars 1902 jämte därtill hörande tilläggsakt af den 28 augusti 1907, med alla de förmåner och förpliktelser, som däraf häröra, dock med de förbehåll och på villkor, som i följande artiklar angifvas.

#### *Artikel 2.*

Ryssland bibehåller sin nuvarande skatte- och tullagstiftning rörande socker och skall icke öka de fördelar, som skulle kunna till förmån för tillverkarna uppstå af det för den inhemska marknaden bestämda maximipriset.

#### *Artikel 3.*

Med hänsyn till den särskilda behandling, som genom förestående artikel medgifvits Ryssland, förbinder sig detta land att under sex år,

*Bih. till Riksd. Prot. 1908. 1 Saml. 1 Afd. 35 Häft.*

räknadt från den 1 september 1907, icke medgifva export i samband med restitution eller befrielse från skatt af socker öfver en maximitet af en miljon ton.

Denna kvantitet skall allt efter handelsrörelsens behof fördelas på de olika tillverkningsåren, därvid dock de kvantiteter, som komma på de särskilda tillverkningsåren, icke få öfverstiga följande belopp, nämligen under

de två tillverkningsåren från och med den 1 september 1907 till och med den 31 augusti 1909 .....	300,000	ton
tillverkningsåret från och med den 1 september 1909 till och med den 31 augusti 1910 .....	200,000	„
tillverkningsåret från och med den 1 september 1910 till och med den 31 augusti 1911 .....	200,000	„
tillverkningsåret från och med den 1 september 1911 till och med den 31 augusti 1912 .....	200,000	„
tillverkningsåret från och med den 1 september 1912 till och med den 31 augusti 1913 .....	200,000	„

De i denna artikel omnämnda förpliktelser äga icke tillämpning vid utförsel:

- 1) till Finland;
- 2) till Persien (vid utförsel öfver Kaspiska hafvet och landgränsen, men icke öfver Persiska viken) och
- 3) till alla öfriga till Ryssland gränsande länder i Asien med undantag af Asiatiska Turkiet (dock endast vid utförsel öfver landgränsen).

#### *Artikel 4.*

Rysslands anslutning skall räknas från och med den 1 september 1908.

Vid det sammanträde, som hålles närmast före den 1 september 1912, skall den ständiga kommissionen, så framt Ryssland är benäget att efter den 1 september 1913 tillhöra konventionen, genom enhälligt beslut afgöra rörande den behandling, som skall därefter komma Ryssland till del.

Skulle kommissionen icke kunna enas härom, skall Ryssland anses hafva uppsagt konventionen att träda ur kraft från och med den 1 september 1913.

Artikel 5.

Detta protokoll skall ratificeras och ratifikationerna skola deponeras i utrikesdepartementet i Bryssel så snart som möjligt och i hvarje händelse före den 1 februari 1908.

Som skedde i Bryssel den 19 december 1907, i ett enda original-exemplar, hvaraf en lika lydande afskrift skall tillställas hvar och en af de regeringar, som undertecknat detta protokoll.

- |                                      |                               |
|--------------------------------------|-------------------------------|
| För Ryssland:                        | För Tyskland:                 |
| N. de Giers.                         | (undert.) greve von Wallwitz. |
| (L. S.)                              | (L. S.)                       |
| För Österrike-Ungern:                |                               |
| (undert.) greve Clary et Aldringen.  |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Österrike:                       |                               |
| (undert.) Léopold Joas.              |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Ungern:                          |                               |
| (undert.) Teleszky Janos.            |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Belgien:                         |                               |
| (undert.) Capelle.                   |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Frankrike:                       |                               |
| (undert.) d'Ormesson.                |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Storbritannien:                  |                               |
| (undert.) Arthur H. Hardinge.        |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Italien:                         |                               |
| (undert.) Bonin.                     |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För storhertigdömet Luxemburg:       |                               |
| (undert.) greve d'Ansembourg.        |                               |
| (L. S.)                              |                               |
| För Nederländerna:                   |                               |
| (undert.) van der Staal de Piershil. |                               |
| För Peru:                            |                               |
| (undert.) D. Gamio.                  |                               |
| (L. S.)                              |                               |

För Sverige:  
 (undert.) Falkenberg.  
 (L. S.)

För Schweiz:  
 (undert.) Jules Borel.  
 (L. S.)

(Öfversättning).

### Öfverenskommelse.

Sedan svenska och ryska regeringarna förbehållit sig att direkt på diplomatisk väg ordna frågan om skyddandet af den svenska och ryska marknaden mot införsel från det ena landet af socker, som är afsedt för förbrukning inom det andra landet, hafva undertecknade, nämligen:

i svenska regeringens namn:

generalmajor Brändström, Hans Majestät Konungens af Sverige  
 envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire,

i ryska regeringens namn:

hans excellens herr Iswolsky, kejserlig hofmästare, minister för  
 utrikes ärendena, träffat följande öfverenskommelse:

1) Kejserliga ryska regeringen tillerkänner kungliga svenska regeringen rätt att belägga socker, som från Ryssland införes till Sverige och är afsedt till förbrukning inom landet, med nu gällande tullsatser och afgifter.

2) Förestående aftal skall hafva samma giltighetstid som den i Bryssel afslutade sockerkonventionen och skall vara bindande endast så länge som Sverige och Ryssland tillhöra nämnda konvention.

Som skedde i S:t Petersburg, i två exemplar, den 5 februari, 23 januari 1908.

(undert.) Edv. Brändström.  
 (L. S.)

Iswolsky.  
 (L. S.)